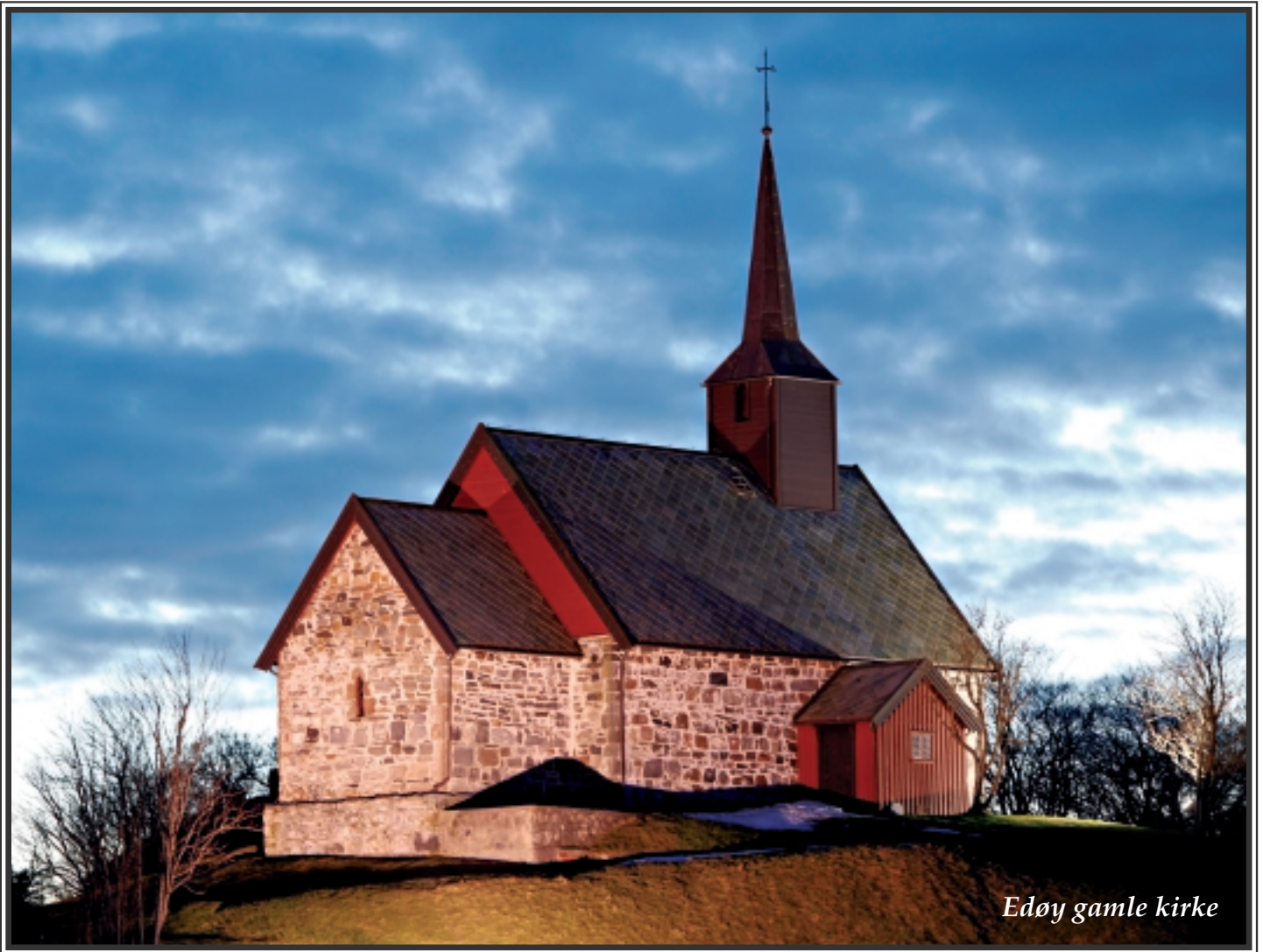

SMØLA KIRKEBLAD

KIRKEBLAD FOR SMØLA NR. 4 -2012 • 56. ÅRGANG

Edøy gamle kirke

Foto: Wigdis Wollan

*En velsignet julehøytid og
et riktig godt nytt år*

ønskes alle våre lesere
fra redaksjonen i Smøla Kirkeblad

Side 11

Tilbakeblikk

I Smøla kirkeblad nr. 2. Februar - mars, 1968 12. årgang fant jeg denne artikkelen som Kjell. M. Tønnessen hadde skrevet om sin velkomst som prest på Smøla.

- Cecilie R. Skomsøy

VI TRIVES PÅ SMØLA

Kjell M. Tønnessen

På dent hjerteligste vil vi takke for den gode måten dere har tatt imot oss på. - Det har gledet og varmet oss. På en vennlig og til-litsfull måte har dere tatt imot oss. Takk for de mange og gode håndtrykk. I julen traff vi mange av dere både på gudstjenestene og på julefestene.

Etter to måneder begynner vi å bli kjent på Smøla. Og vi vil gjerne si det med en gang: Vi trives på Smøla.

Naturen liker vi med sjøen og alle hol-

mene. Folk er vennlige og hyggelige.

Nå er det vår store bønn til Gud at vi måtte få tjene og hjelpe hverandre i kirken, bedehus og i de mange hjem. Guds kjærlighet må være vår drivkraft. I 1. Peters brev 4,8 står det så fint: "- og ha fremfor alle ting inderlig kjærlighet til hverandre! for kjærlighe-ten skjuler en mangfoldighet av syn-der".

Guds kjærlighet skjuler våre synder når vi tror på Jesus Kristus og bekjen-ner våre synder. - Men vi trenger også Guds kjærlighet i forhold til hveran-dre, for synden sitter dypt i oss alle sammen. Dersom Gud får fylle oss med sin kjærlighet gjennom Guds ord, bønner, nattverden, menighets sam-ling, - da skjuler vi hverandres feil og mangler og interessert i å hjelpe hver-andre.

Hjerteligste hilsener Anne, Karl, Lilly og Kjell M. Tønnessen.

KIRKENS NØDHJELP
actalliance

**HUSK Kirkens Nød-
hjelp fasteaksjon 2013**
17.-19. mars 2013

Papirbøssen leveres
Smøla kirkekontor.

Sogneprest Kjell Magnus Tønnesen til minne

Sogneprest Kjell Magnus Tønne-sen døde 31.10 2012 på sykehuset Åse Lindrene enhet i Sandnes. Han ble 82 år gammel.

Han ble begravet fra Høyland kirke torsdag 13. november 2012.

Sogneprest Tønnesen med fami-lie kom til Smøla i slutten av november 1967. Han ble innsatt i preste-tjenesten i Edøy kirke 1. søn-dag i advent av prost Nilsen.

De flyttet inn i den gamle preste-boligen på Rosvoll, og de ble den siste prestefamilien som bodde der.

Sogneprest Tønnesen vil bli hus-ket som en god prest og en god

kristen. Han var omsorgsfull og snill, og var godt likt av folket på Smøla.

Familien reiste fra Smøla i 1971.

Vi lyser fred over hans gode minne.

Judith Rogne

Hilsen fra Kirkevergen

Ønsker å takke de ansatte og medlemmer av ulike kirkeli-ge råd for samarbeid i året som har gått. På tross av knappe ressurser er mange viktige oppgaver løst. Det nye året står snart for døren med mange utfordringer. Med godt arbeid i lag og en positiv holdning er det muligheter for å nå felles mål.

Ønsker alle en god jul og et godt nytt år.

- Nils Sigurd Gjøstøl

Oss er en evig Frelser født

Juleevangeliet Luk 2, 1-20 beretter om Jesus fødsel i Betlehem. Ved Jesu fødsel Gud er kommet til oss og er nær oss. Johannes skriver i sitt evangelium hvor Jesus blir omtalt som Ordet: "Og Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss, og vi så hans herlighet, som den enbårne Sønnen har fra sin Far, full av nåde og sannhet." (Joh 1, 14). Det som skjer er at Gud ikke lenger en fjern og ukjent Gud, men at Gud er nær og kjent.

Lukas skriver at Jesu fødsel ble sier en engel til noen gjeter: "I dag er dere født en frelser i Davids by!" Johannes skriver at Gud viste sin kjærlighet til oss ved å sende sin Sønn Jesus til verden. Budskapet sier oss at vi finner Gud i Jesus, og at Jesus viser oss hvem Gud er.

I det siste verset av Deilig er jorden synger vi: "Oss er en evig Frelser født!" At Jesus er Frelser er innebærer at han ble født som menneske og levde sitt liv under de samme betingelser som oss. Hebreerbrevet skriver om Jesus at han "er prøvet i alt på samme måte som vi, men uten synd." (Hebr 4, 15). Jesus kjenner våre gleder og sorger, og dermed forstår han våre liv og kan hjelpe oss. Evangeliet er at Gud har kommet oss helt nær da Jesus ble født som menneske og levde sitt liv som menneske. Gud vet om våre liv, og han kjenner våre gleder og sorger.

Vi synger om at Jesus er vår Frelser. At Jesus er vår Frelser innebærer at han er sterkere enn oss. Vi klarer å møte og løse vanskeligheter, men noen vanskeligheter er for store for oss. Jesus seiret over døden for oss, fordi det klarer vi ikke selv. Vi trenger Jesus som Frelser, fordi han er sterkere enn oss.

Vi synger om at Jesus er en evig Frelser. At Jesus er en evig Frelser, betyr at han alltid er den samme. Hebreerbrevet sier: "Jesus Kristus er i går og i dag den samme, ja, til evig tid." (Hebr 13, 8). Jesu redning for oss vil alltid være den samme. Jesus nærhet i våre liv vil alltid gi håp, kraft, mot og varme for å hjelpe oss i livet. Jesus vil alltid kaste sitt lys over vår livsvei. Jesu lys gir glans over livet, lyser i gode og mørke stunder og viser oss det evige livet.

Vi synger om at Jesus er en evig Frelser for oss. Budskapet om Jesus som Frelser gjelder for alle mennesker. Julen er for alle, og vi griper julen med å ta imot budskapet om Jesus med glede og taknemlighet. Jesu ønske er at hver enkelt av oss skal ta imot ham.

Gledelig jul!

Øyvind Hansen

Smøla Kirkeblad distribueres gratis til alle husstander i kommunen, samt til abonnenter utenfor Smøla. Ønsker du å bidra til produksjon, trykking og distribusjon av Smøla Kirkeblad er vi svært takknemlig.

Gaver mottas på kontonummer: 3936.09.20694.

Alle gaver er viktig uansett størrelse.

Hilsen redaksjonen

Smøla Kirkeblad

Utgiver:

Edøy, Brattvær og
Hopen Menighetsråd
E-post: smolaki@online.no

Redaksjonen:

Cecilie R. Skomsøy (red.)
Wenche M Gjølset
Kari Neerland Walseth
Liv Edinsen

Forretningsfører:

Evelyn Viklund Stensø.

Gaver til bladet:

Bankgiro nr.: 3936.09.20694

EDØY PRESTEGJELD

Kirkeverge

Nils Sigurd Gjølset,
kontor: 71 54 46 27,
mobil: 906 72 144
Kontordager:
tirsdag og torsdag

Kontorsekretær:

Cecilie Restad Skomsøy,
Kontor: 71 54 46 27
Kontordager:
onsdag og torsdag

Kirkegårdsarbeider:

Gunnar Berget,
tlf. 417 79 069

Organist:

Anastazia Tosheva,
mob. 977 23 913
Privat: tlf. 71 54 26 09

Vikarprest:

Øyvind Hansen,
kontor: 71 54 46 29,
mob. 913 07 498
Kontordager: torsdag.

KIRKETJENERE:

Brattvær og Edøy kirke:

Gunnar Berget,
tlf. 417 79 069

Hopen kirke:

Ingen fast ansatt

Edøy gamle kirke:

Marit Folden Moe,
tlf. 71 54 29 31

Leder i menighetsrådene:

Edøy: Trine Soleim,
tlf. 917 98 043
Brattvær: Marit Bjerknes,
tlf. 402 92 532
Hopen: Linn Møllerop,
tlf. 414 28 520

Leder i Kirkelig Felles-
råd: Mathias Rødahl,
tlf. 71 54 01 39

Juleevangeliet

Jesus blir født

Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskrives i manntall.

Denne første innskrivningen ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria. Og alle dro av sted for å la seg innskrive, hver til sin by.

Josef dro da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt, for å la seg innskrive sammen med Maria, som var lovet bort til ham, og som ventet barn. Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde, og hun fødte sin sønn, den første-fødte. Hun svøpte ham og la ham i en krybbe, for det var ikke husrom for dem.

Det var noen gjeterne der i nærheten som var ute på marken og holdt nattevakt over flokken sin. Med ett sto en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble overveldet av redsel. Men engelen sa til dem: «Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.» Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærs-kare, som lovpriste Gud og sang:

«Ære være Gud i det høyeste,
og fred på jorden
blant mennesker Gud har glede i!»

Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre:

«La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort for oss.» Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben. Da de fikk se ham, fortalte de alt som var blitt sagt dem om dette barnet. Alle som hørte på, undret seg over det gjeterne fortalte. Men Maria tok vare på alt som ble sagt, og grunnet på det i sitt hjerte.
Lukas evangelium 2, 1-19

Redaksjonen i Smøla Kirke blad
ønsker alle sine lesere
en velsignet julehøytid.

EN STOR TAKK TIL DERE ALLE!!

I forrige blad var det lagt ved en giro, som mange har valgt å bruke. Dette setter vi stor pris på, det inspirerer og gleder oss til videre arbeid med Smøla kirkeblad.

Vi er helt avhengig av den økonomiske støtten vi får fra dere kjære lesere!

TUSEN HJERTELIG TAKK FOR
ALL BIDRAG!!!! - Redaksjonen.

Ps: Har du ikke gitt en penge-gave, men vil så gjerne gjøre det.

Kan dere gi gave til bladet på bankgiro nr: 3936.09.20694

Bruk din
QR-app.

Jule- og nyttårsfester

2. Juledag

Veiholmen bedehus kl. 16
Dyrnes bedehus kl. 16

3. Juledag

Gjeldberg bedehus kl. 16
Råket bedehus kl. 16

4. Juledag

Frostadheia bedehus kl. 15

5. Juledag

Vestsmøla Samfunnshus kl. 16

6. januar. Nyttårsfest

Veiholmen bedehus kl. 17

BARNAS SIDE

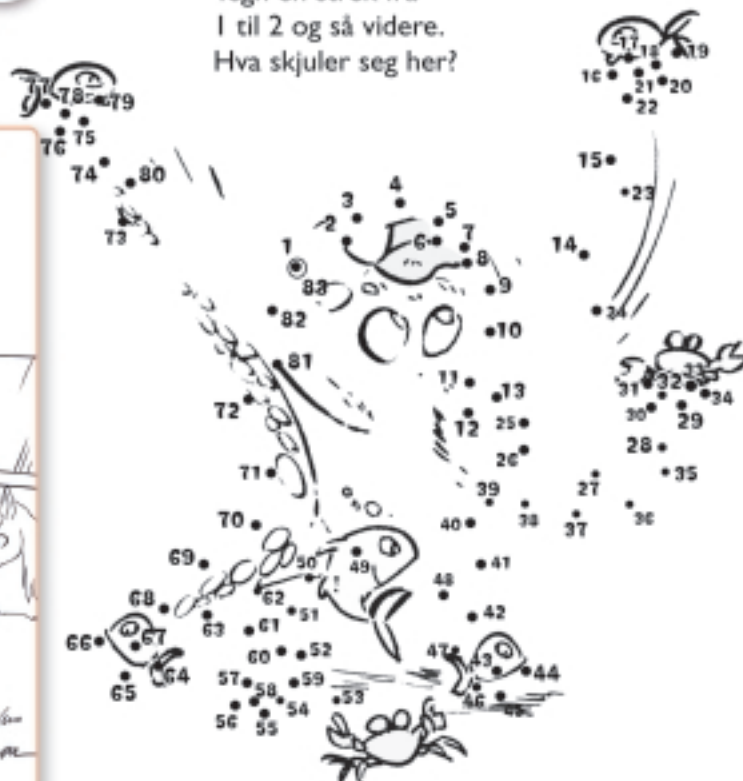
Fargelegg

Tegning: Rikke Fjeld Jansen

Prikk til prikk

Tegn en strek fra
1 til 2 og så videre.
Hva skjuler seg her?

Finn fem feil

De to bildene er nesten like.
Finner du de fem feilene på
bildet til høyre?

Tegning: Rikke Fjeld Jansen

BARNAS

14 blader + DVD + CD
= kun 359,-

(privatabonnement
hjem i posten)

Gruppeabonnement
kun 179,- pr barn

Bestill på
barnas@sondagsskole.no
eller på telefon 22 08 71 00

tarnagentene.no
Tårnagentenes
egget nettsted!

Siden sist ...

Høsttakkefest i Hopen kirke, 21. oktober

Det var mange folk som kom til kirken den oktober søndagen.

Det ble utdelingen av spisebriker, bibler til 5.klassen og konfirmantene ble presentert.

Nedvasking av Hopen Kirke

16. Oktober var det nedvasking av Hopen Kirke.

Mange deltok på nedvaskingen og kirken ble fin og ren.

Alderspensjonatet fikk besøk

Den 27. oktober fikk alderspensjonatet besøk av Andre Særter som kom fra Den Indre sjømannsmisjon.

Det var som alltid en trivelig stund med andakt, kaffe og kaker. Beboerne ga uttrykk for stor takknemlighet for besøket og vi ble ønsket velkommen tilbake noe vi gjør med glede.

Bjørge Dalseth

Fv.: Hjerdis Stølen, Magrit Gulla, Målfrid Hansen og Jorunn Stensønes. Bak Margitt Hatmosø og Bjørge Dalseth.

Fv. Målfrid Hansen, Jorunn Stensønes, Torbjørge Råket og Elbjørge Lillenes.

Fv.: Peggy Skomsøy, Andre Sætre og Hilmar Kjennø.

Lysmesse i Hopen kirke

Første søndag i advent var det Lysmesse i Hopen kirke ved Erik Blomstrøm.

Konfirmantene var med i gudstjenesten med lystenning og lesing av vers. Erik hadde tatt med seg sine trommer. Han og Anastasia spilte rå bra!!! Det var en fryd for øret!!!

Tankar ved Hopen kyrka

Klokkar ved Hopen Kyrkje 1901-1909

Av lærar N. E Lervik,

Eg elsker deg fagre kyrkje,
som sted utpå låge øy,
i deg finn dei sjælir styrkje
som gruvar seg for å døy.

Eg elsker deg væne kyrkje,
som sted ved det opne hav,
jamt hev du det såre yrkje
sjå folk sig i våte grav.

Eg elsker deg ljose kyrkje,
kor du Gud let høyra det ord
som syndaren mildt kan styrkja,
kor Kristus hev duka bord.

Eg elsker deg vesle kyrkje,
som stend utpå bratte nes,
du stend med stormar og bles.

Um bord hev du styrmann sterke,
som heiter for Jesus Krist.
Å sigla under hans merkje,
det gjerer ein trygg for visst.

Du vesle kyrkje, du væne,
du ljomar um hav og land,
du kallar med ljodbert mæle,
du kallar på møy og mann.

So vide um land du ljoma,
og sender den bodi ut:
Du trøytt sjel hit skal koma,
her får du snakk`med Gud.

Kom høyra på livsens ordet,
som er en Guds eigen munn,
kom sett deg ved nadverdsbordet
som Kristus dekte i siste stund!

Kom taka av livsensbraudet
som gjerer deg heil og sæl!
Kom nyta av blodet raude
som heilar di såre sjæl!

So ofte Gud på deg kaller
og bed deg med blidsleg røyst:
Kom du som mot hausten hallar,
her finn du mot gravi trøyst!
Kom du som har manndoms sumar,
kom du som eig livsens vår!
Solite ditt eige kav munar,
her hjelp ifrå Gud du får.

Kvi høyrer du ei han kaller
og deg sankar vil inn til seg,
du sjel som i synda balar
og vandrar på villan veg?

Kvi siter du heller heime
når vegen deg open stend?
Kvi vil du streva åleine
når hjelp ifrå Gud du treng?

Kvi vil du i villskap sviva
og tura i syndigt lag?
Kvi vil du då gudlaus driva
heile din livsens dag?

Kar lengje skal han deg bjoda.
Kvi kan du `kje koma no?
Enn um kallet sluttar å ljoda?
Kom medan tidi er god!

Å høyrer du røysti milde,
kor vebt han deg lokkar og bed!
Å, om du no koma vilde
og fagna den høgste fred!

Glimt fra Misjonsmessa Hopen

Ikke tvil om det: lefse, gele, Ambrosiabrod - og annet bakverk - er noe mange setter pris på. Og det er gledelig for dem som har lagt vinn på å lage smakfulle saker. Av flittige hender var luer, pannebånd, volangskjerf, varme sokker og halser, og anna som kunne være tjenlig, laga. Engler, flybårne fra Kenya, får vise seg fram flere steder i jula. Bilder og kort med fine, kristne motiv var også laget for salg. På gjenbruksmarkedet var det også noen godbiter å finne. "Katten i sekken" tok Petter Nikolay seg av, så den kom i rette hender. En prat over kaffekoppen med noe godt attåt etter handelen, eller mens en ville filosofere over hva en ønsket å kjøpe, beriker det å være til stede. Og hvorfor ikke innta lørdagsgrøten her? Det smakte jo deilig!

Loddsalg, av forskjellige varianter: kaker og ymse gjenstander, utløser litt ekstra spenning blandt de som er delaktige her. Og her fikk noen mer med seg heim enn andre.

Langveisfarende besøk hadde vi også: sangevangelist Per Tveten fra Bamble. Han skriver sanger sjøl. Og vi ble forunt å være de første å få høre hans ferskeste sang, bare noen timer gammel. I andakten lot han oss få stifte bekjentskap med Sime'i, en som var i familie med Saul. Han oppførte seg voldsomt opprørsk mot David, og brukte kjent metode, steinkasting og forbannelse, overfor David. Men han kom senere på bedre tanker, angret sin udåd og gikk til kongen og ba om tilgivelse. Og David tilga. Flott og respektabelt av begge to. Jesus er også konge. En konge mange gjør

opprør mot. Likevel viser han en ubeskrivelig kjærlighet til hver enkelt opprører, og vil gjerne tilgi syndene, det gale som er gjort, til den som angerrer og kommer og ber om tilgivelse. Hos ham er full frifinnelse å få for den som kommer.

Dette er også formålet med misjonsmessa, at evangeliet, budskapet om Guds gave til frelse for alle mennesker, skal gjøres kjent for alle mennesker. Så vil midlene som kom inn i denne sammenhengen gjøre det mulig til at flere kan få synge "Jeg er så glad hver julekveld, for da ble Jesus født".

I dag høres det fra mange: Kom og fortell om Jesus, i vår stamme, i vår landsby! Måtte de få bønnen oppfylt gjennom arbeidet misjonen blir sett i stand å utføre. Takk til deg som har vært med å støtte arbeidet, så flere kan synge "Han er Frelser min" i år enn i fjor, og enda flere neste år.

En god jul med Jesus-gaven!

Bjørgh Dalseth

Misjonsveker og bibelhelg på Smøla

Vi var så heldige å få besøk av to misjonærer disse veke- ne, hver si veke, først Kjell Iversen. Han har vært mange år i Tanzania, og Asbjørn Vegge. Han var først i Etiopia, men måtte reise derifra p.g.a. revolusjonen. Etter det fikk han og familien være med i nybrottsarbeidet i Pokot, i Kenya, der Jesu-navnet var helt ukjent. Vi fikk høre om det fantastiske som har skjedd der etter de ble kjent med Jesus. Der drukkenskap, vanstyr, fattigdom og oppgitthet rådet, er det nå stabile og gode forhold og glede som preger mange samfunn. På dette området, på størrelse med Møre og Romsdal, er det på disse årene 25000 døpte, altså som har sagt ja til å tro på Jesus. Skoler var det lite av. Nå er det vokst fram 100 barneskoler! og flere videregående, 375 søndagsskoler og minst 235 kristenflokker, menigheter. Og mange takknemlige mennesker. Guds ord har virkelig fått virket og blitt tatt i mot i Pokot. Maria, en Pokot-kvinne, hadde ikke noe liv. Hun ville gjøre det slutt. Underveis kom hun forbi et tre, der en del folk var samlet. Hun stoppet. Var nysgjerrig. Fikk høre noen snakke. For første gang hørte hun Jesu-navnet nevnt, og at han elsker alle, var en gave til alle mennesker. Henne også? JA! Maria hadde bruk for denne gaven- og tok i mot den. Livet ble totalt forandret. Som anafabet kunne hun ikke lese. Etter en tid kunne hun gledesstrålende fortelle: Jeg har lært et vers fra Bibelen: For så elsket Gud verden at han ga sin sønn, den enbårne, for at hver den som tror på han ikke skal gå fortapt, men ha evig liv. For en prestasjon! Og hun MÅTTE fortelle hva

Jesus hadde gjort for henne. Hun hadde fått nytt liv. Andre måtte også få vite det. Misjonæren vi har på besøk må også fortelle om Guds gave inn i vår sammenheng. Jesus og misjon var, og er, emnet hans. Det bekymrer at her er det så få som stiller seg ved "treet" og vil høre. Kjennte du Guds gave, ja, hva da? Ville du tatt i mot?

I løpet av disse ukene fikk Alderspensjonatet besøk. Kjekt å oppleve hvor de setter pris på besøket. På sjukeheimen fikk vi også en trivelig ettermiddag, der vi møtte takknemlighet fra beboerne.

Barna var også samlet en ettermiddag. De fikk utfordring i å spise med kinesiske spisepinner. Med tiden til hjelp, ble alle mette. Utenom utlodning, fikk de også høre om en liten gjeter-gutt som fikk høre om Jesus, og lære ham å kjenne. En dag ble han døpt, sammen med faren. Barna her fikk også høre om Jesus, som er hver enkelt sin frelser, den ordentlige julegaven.

Helga 16.-18. nov. var det bibelhelg på Veiholmen. Emnet var *"---vandre verdig det kall dere er kalt med"*. (Ef.4,1). Kjell Iversen hadde mye å formidle til de som kom for å høre Han minnte om hvor viktig det er med opplesning av Skriften, og han utfordret deltakerne til å lese ett kapittel fra Efeserbrevet hver dag fram til jul, d.v.s. flere ganger. Vi ble også minnet om hvor viktig og nødvendig det er å be til Gud og Jesus. Bønnen beskrives som den kristnes åndedrett. Så viktig! Så fikk den som deltok på disse samlingene oppmuntring og bevisstgjøring for hvor viktig det er å holde seg til Jesus og takknemlighe-

ten over å få være med i dette store og viktige arbeidet. De kommer fra øst og vest, de kommer fra syd og nord for å samles i den store skare.

Björg Dalseth

Grunnskolenes uke på Bakkamyra skole

Uke 46 i høst gjennomførte Bakkamyra skole Grunnskolenes uke. Litt av en risiko årstiden tatt i betraktning – for vi skulle ut på ekskursjoner flere av dagene. Grunnskolenes uke er en uke der man gjør noe helt annet enn det man ellers gjør i hverdagen. Foreldrene inviteres til samarbeid denne uka, elevene jobber i aldersblandede grupper og man jobber mest mulig praktisk.

Temaet vi hadde valgt var vår nære fortid – Skipsforlis. Vi valgte å fordype oss spesielt i historien om skipet Coquet. En spennende historie der vi kunne dra inn geografifaget, litt om hvordan folk levde den gangen og dessuten hadde vi jo ankeret til Coquet liggende rett utenfor "stuedøra". Historien om skipet hadde ikke blitt tatt opp som tema tidligere – og det visste seg at heller ikke foreldre til barna visste noe særlig om dette.

Vi bestemte oss tidlig for at vi ville ta oss en tur til Brattvær kirke i løpet av denne uka. Kirken har sin egen spesielle historie, den har vært en del av folks gleder og sorger gjennom årene, vi ønsket å fortelle barna hvilken rolle kirken spilte i folks liv i slutten på 1800 tallet, hvorfor den er bygd langt uti "huttiheita", hvorfor henger det et skip inne i kirken og ikke minst har vi bautaen utenfor kirken. Samtidig ønsket vi å fortelle om de kirkelige handlingene, si noe om hva det forskjellige inventaret heter og gi elevene en liten omvisning.

Vi tok kontakt med forelder Cecilie Restad Skomsøy som jobber på kirkekontoret. Hun svinget seg rundt og tok kontakt med Trosopplæringsutvalget og Brattvær Menighetsråd. Enden på visa ble at vi rett og slett ble invitert til og påspandert lunch i Brattvær kirke.

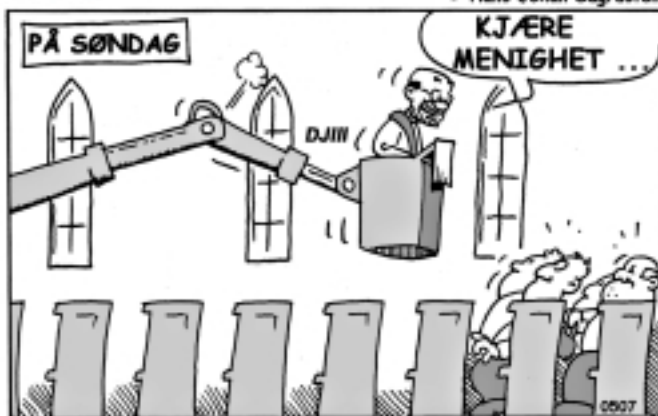
Da vi kom dit, etter å ha vært ute i flere timer, var det godt og varmt i kirken og et nydelig lunchbord som sto klart. Gjett om det var stas. Etter at Per Terje Baadnes hadde fortalt om kirka – rumla det godt i magen til de fleste. Vi var jo litt redde for å slippe løs førsteklassinger og de yngste med mat og drikke i kirken, men etter oppfordring om å spise veldig fint og vise respekt – så gikk dette veldig bra!

Jeg ble til og med irettesatt av min egen førsteklassing for å smule på benken! Det syntes han var veldig dårlig – og noe ikke han som førsteklassing gjorde engang. Så der kan dere se!!

Vi vil med dette overbringe en stor takk til Trosopplæringsutvalget og Brattvær Menighetsråd som sto for dette. Det ble satt veldig stor pris på både av små og store – og det var en fin måte å være i kirken på.

Jorun Marie Jonassen

KAFFEKROKEN

Tanker i advensttiden

Vi er nå i ferd med å avrunde adventstiden og går inn i årets viktigste kirkebegivenhet, julehøytiden der tradisjon og tro står i høysetet. Vi har tatt oss en liten førjulsprat med to personer om hva denne tiden betyr.

De er travelt opptatt på hver sine måter, Marie Karoline Spjelkavik og Endre Hatlelid. Marie Karoline har som elev i tiende klasse ved Smøla ungdomsskole akkurat avsluttet tentamensrundene før jul. Endre er lærer og rådgiver ved samme skole, og har tentamensoppgaver som skal rettes og karakterer som skal settes. Men i tillegg til en travel skolehverdag er desember full av andre førjulsgjøremål. Endre bruker kveldene på å forbedere tradisjonsmat til jul, det være seg fiskemat, pinnekjøtt og tomtebrygg.

- Tomtebrygg har vi laget i snart tyve år. Det er en gjæret drikk, et slags øl uten alkohol, forklarer Endre. Marie både danser og spiller i korps. Hun har spilt ved julegranthenning og i kirkekonsert på Santa Lucia-dagen. Og hun har danset ved kulturskolens juleavslutning.

- Jeg har også vært med å danse i Nøtteknekkeren i Kristiansund tre år. Det er artig å være med på aktivitetene i Kristiansund. Det er litt stress i desember, men det er hyggelig å være med på ting som også gleder andre, sier Marie Karoline. I tillegg til alle aktivitetene bruker begge to adventstiden til å forberede julen, hver på sin måte. Marie Karoline og familien begynner å finne frem julepynten, og koser seg med adventskalenderen. Endre på sin side bruker også tiden til ro og ettertanke.

- Vi tenner lys hjemme, og spiller julemusikk. Jeg synes det er viktig at vi holder fast ved, og lærer oss, de gamle, tradisjonelle julesangene, sier han. Han mener det er viktig at også de som er unge i dag lærer seg disse viktige tradisjonene. Og han mener det må være tid til å sitte stille.

- Når man sitter ned uten å gjøre noe, gis det rom for ettertanke. Det er viktig. Vi bør gi oss tid til å kjede oss litt, for i kjedsomheten ligger det mye kreativitet, mener Endre. Tradisjonen med å besøke gravstedene å tenne lys er også fin, sier Endre.

- Vi besøker gravstedene både på allhelgenssøndagen og i adventstiden. Det å tenne lys på gravene til noen vi er glade i er både en trøst og en

påminnelse på hvem vi er og hvem vi hører til, sier Endre.

Viktige verdier

- Julen handler først og fremst om at vi feirer Jesu fødsel. "Jeg er verdens lys" sier Jesus. Det er det som er julens budskap, og det bør være tanken bak det vi gjør i julen. Vi må ta vare på den kristne troen midt oppe i all julefeiringen. Vi er i ferd med å miste mange stabbesteiner i tilværelsen vår, gode tradisjoner og verdier blir ulne og forsvinner.

De som kommer til Norge fra andre land må kunne se hvilken plattform vi har som mennesker, se tydelig hva vi står for. Men hvert menneske må finne sin egen plattform, forme sitt eget ståsted med det innholdet som er viktig for den enkelte, sier Endre Hatlelid. Han forstår godt at unge mennesker trenger tid til å finne sine egne verdigrunnlag.

- Det å forme sin egen plattform tar tid, slår Endre fast. Marie Karoline er enig. Hun ble konfirmert i vår, og sier at de aller fleste konfirmantene er en slags kristen- light- variant.

- Da presten spurte oss om vi var kristen, svarte de aller fleste "litt", smiler hun.

Overflod

Julefeiringen kritiseres stadig for å ha blitt alt for kommersialisert, at det opprinnelige kristne budskapet drukner i en forretningsjul som bare dreier seg om å kjøpe mest mulig. Både Marie Karoline og Endre kan være enig i dette. Men Endre mener at gavestyret har en positiv side også.

- Det å gi bort julegaver gir oss en viktig øvelse i å gjøre noe vi ikke gjør så ofte, nemlig å gi. Julegavene er slik sett en viktig påminnelse for oss. Men vi lever i en så stor overflod at vi må tenke oss godt om når det gjelder hvem vi gir gaver til. I stede for å gi gaver til noen som allerede har alt, bør vi gi gaver til de som virkelig trenger det, mener han. Som eksempel nevner Endre Kirkens Nødhjelp, der man kan gi penger til konkrete og livsviktige gaver til fattige, en middag til en familie, ei geit til et foreldreløst søskenpar osv.

Både Endre Hatlelid og Marie Karoline Spjelkavik gleder seg til jul, og har dagene fulle av førjulsgjøremål.

Faste ritualer

Marie Karoline innleder julefeiringen med å se Tre nøtter til Askepott og Reisen til julestjernen på TV. Hovmesteren lille Julaften hører også til, synes Endre. Og på julaften skal det være pinnekjøtt på bordet, mener begge to. Marie Karoline holder en knapp på julegrøten også.

- Og mandelen, da. Det som får mandelen i gröten får enten marsipan eller sjokolade som premie, forteller hun. Og litt nye tradisjoner har familien Hatlelid måtte legge inn.

- Jeg har en svigerdatter fra Brasil. Så i tillegg til pinnekjøttet må vi putte inn litt svinekjøtt og sossiser og slikt, smiler han.

Like kjekt

Selv om både Marie Karoline og Endre mener det kan bli litt vel mye gavemas på julaften, synes begge det både er kjekt å gi og å få.

- Det er kjempebra når man gir bort en gave som man ser noen blir kjempeglad for. Og det er kjempestas å få noe man virkelig har ønsket seg, sier Marie Karoline. Til denne julen ønsker hun seg først og fremst et videokamera, forteller hun. Endre synes det aller viktigste som skjer julaften er samværet med familien. Gaver bryr han seg ikke så hardt om, sier han. Men gaven til sin kone Marit Janne gir han hodebry.

- Jeg vil jo gjerne at spesielt denne gaven skal treffe spesielt godt. Men akkurat nå aner jeg ikke hva jeg skal gi henne. Ikke gir hun med noen hint om hva hun ønsker seg heller, ler Endre.

Kari Neerland Walseth

Hilsen fra Leksvik

Her står jeg sammen med min kone til høyre for meg og vårt eldste barnebarn. Bildet er tatt under "Leksivalen" i fjor sommer der vi stod på stand. Til venstre for meg står Britt Tønne Haugan, som da var en av våre to representanter i fylkestinget, nå rektor og nestleder i "Nei til EU", og bak oss står ordføreren i Leksvik.

Mitt navn er Kjell Inge Råket. Tidligere har jeg hatt en del innlegg i kirkebladet. Men denne gangen skriver jeg for å fortelle om meg og min familie og litt om hvordan vi lever.

Akkurat nå er jeg nettopp kommet hjem fra et møte på Bønnesenteret i Levanger, eller Nordic Mission, som det også kalles. Evangeliesentrene er der denne weekenden, med Jostein Kirkenes og Lise Karlsen i spissen. De siste jeg snakket med før jeg dro tilbake, var et ektepar fra Trondheim og Frosta, høye og flotte og veldig hyggelige mennesker, som var reddet fra et liv i rus og fornedrelse. Hele samtalen gikk egentlig ut på å oppmuntre hverandre. Kanskje treffer jeg dem i morgen også. Tidligere på dagen hadde jeg sendt en ganske innholdsrik e-post til ei narkoman jente jeg bad for i Sarons Dal Kvinesdal i 2009 hvor jeg er med i veilederteamet under sommerstevnene, den natten ble hun abstinensfri. Vi har mer eller mindre holdt kontakten siden. Det tok

nesten en og en halv time å kjøre hjem i kveld, på ganske glatt vinterføre, vanligvis tar det bare litt over en time. For:

Vi bor i Leksvik, hvor vi har bodd i snart 40 år. Jeg begynte som lærer her i 1973 etter først å ha vært lærer i Grong, der jeg traff min Brit May, som senere skulle bli min kone. Senere var jeg lærer i Stoksund i Åfjord i fem år, før vi altså flyttet hit. Jeg sluttet som lærer og ble pensjonist i 2009. Da hadde jeg hatt en lang og innholdsrik karriere. I årene 1985-91 var jeg lokallagsleder og hovedtillitsvalgt i Norsk Lærerlag her, og den største opplevelsen i den perioden var å møte nestlederen i det sørafrikanske "farga" læreforbundet og snakke med ham i 1991. Han var invitert av oss og den norske regjering. Jeg husker ennå hvor beveget vi var da han fortalte om de tøffe forholdene han levde under og hvordan han til sin store og gledelige overraskelse fikk oppleve å bli behandlet som likemann og æret av oss hvite da han kom til Europa

og Norge. Under samtalen jeg hadde med ham, uttrykte han at Danmark, Sverige og Norge var de tre beste landene i verden. Det året sa jeg til lærerne på personalrommet i en samtale: Sør-Afrika kommer til å kaste av seg apartheid i løpet av fem år. Ingen trodde meg. Tre år etterpå hadde Mandela blitt løslatt og overtatt som leder i Sør-Afrika. Senere skulle han komme og ta imot Nobels fredspris i Norge.

Rundt 2000-tallet var jeg med i Bibelselskapskomiteen i Trøndelag i ca 8 år. Bibelselskapet må vel kunne regnes som den mest økumeniske institusjonen i Norge. For eksempel består komiteene av halvparten fra DnK og halvparten fra frikirkene. Jeg møtte som frikirkelig, siden jeg er pinsevenn. Samtidig var jeg bibelkontakt og leder for undervisningsutvalget i DnK her. Det betød også at jeg kom til å organisere 2000-årsmillenniumet. I en periode som gikk over en del måneder, hadde vi fast bibellesning ukentlig i kirka, der vi rullerte på opplesere. Som regel var vi to. Vi startet opp ved å invitere skuespilleren Ola B. Johanessen, som da var teatersjef ved Trøndelag teater.

Jeg husker ennå den kvelden jeg skulle lese sammen med en katolsk kvinne som bor her. Akkurat den kvelden leste vi fra Johannes evangelium kapittel 17, der Jesus ber om at alle som kommer til tro, må være ett, slik at verden kan tro. Det kom til å tale veldig sterkt til meg. Året etter dro min kone, vår datter Marianne og jeg på tur til Malta. Turen var organisert av Bibelselskapet og Normisjon. Vi hadde ganske kjente reiseledere, bl.a. Eivind Skeie og Per Oddvar Hildre. Sven Tindberg var også invitert med sin familie for å fremføre tekster fra Bibelen. Jeg ble med i koret som Per Oddvar organiserte der. Det var så vidt jeg klarte å henge med til å begynne med, men endte faktisk opp som en av de tre

solistene. For tiden synger jeg i et band her i Leksvik, der vi underholder eldre. Malta har i mange år ligget under engelsk herredømme, så derfor snakker alle der engelsk, mer eller mindre.

Den aller største opplevelsen på Malta var samtalen jeg fikk med den katolske fransiskanermunken. Han hadde holdt et foredrag for oss der han bl.a. uttrykte sin begeistring over hvordan han hadde opplevd fellesskapet blant pinsevenner. Etter foredraget og etter at han hadde pratet med lederne, gikk jeg bort til ham og presenterte meg og min konfesjon. Han ble så glad og så overrasket: "Are you really?" "Yes, I am". Så fortalte jeg ham om opplevelsen sammen med den katolske kvinne jeg hadde hatt da vi leste Johannes 17 sammen, og vi snakket om kristen enhet. Den høsten skulle han til Roma, fortalte han, for å delta nettopp i et møte om kristen enhet. Jeg husker ennå det siste jeg sa om temaet før vi skiltes: "When Jesus Christ himself has said so, it is very strong." Og han nikket og smilte og var så enig. Gud velsigne ham!

For tiden er jeg leder i KrF her og med i Fylkestyret. Kommende uke står vi foran et spennende nominasjonsmøte til stortingslista. Det har vært veldig interessant og vært tillitsvalgt, i fjor var jeg arran-

gementansvarlig for valgkampen i fylket, tidligere stortingsrepresentant Bjørg Tørresdal var leder, hun er gift med fylkesmannen her i Nord-Trøndelag. I vår og i høst fikk jeg snakket med Knut Arild om den rådyre bompengefinansieringen i forb. m. veiutbyggingen her på Fosen, siden han også er leder for nasjonal transportplan. Da jeg snakket med han første gangen, kom jeg rett fra sykehuset etter å ha blitt injisert første gang med cellegift av i alt fire ganger. Det er faktisk et mirakel at jeg lever i god form etter at jeg ble diagnostisert med aggressiv kreft for sju år siden. Gud er god. Jeg trener med vekter, og har faktisk satt to "perser" denne sommeren og høsten. Det er helt vilt.

Vi er nettopp blitt besteforeldre for tredje gang, pluss at vår fosterdatter fikk en sønn for ett år siden. Vår datter er gift og bor i Trondheim, og vår fosterdatter er gift og bor i Melhus.

Britt May har hele tiden jobbet som barnehageansatt. Men for tiden er det nok barnebarna som står hennes hjerte nærmest.

Vi trives her i Leksvik og har også gode kontakter i idrettsmiljøet. Så håper vi på at Kristian, Anders og Andreas tar gull i NM-stafetten i vinter i langrenn. Det ble jo sølv sist. Alle tre er sønner av gode kol-

leger, de to første er sønner av bestekompien min, Torbjørn Ren-nemo og hustru Mariann. Skitalentet ligger jo i etternavnet, haha!

Nå søndag har bandet vårt sang-andakt på eldresenteret her, og jeg skal holde andakten. Søndag om ei uke skal jeg kjøre sammen med prostipresten til gudstjeneste igjen. Vi er blitt gode venner gjennom ei lita bønnegruppe vi møtes i månedlig. Og søndagen etter er sannsynligvis Brit May og jeg på møte i Betel Trondheim sammen med to barnbarn på snart 4 og 6 år. Vi bytter på å være sammen med dem på søndagsskolen. Etterpå deltar jeg gjerne i den internasjonale menigheten, som er prega av afrikansk væremøte med livaktig lovsang. Pastoren er fra Kongo og utdannet advokat. Ellers treffer jeg mange mennesker både fra Asia, Europa og Amerika. Møtene foregår på engelsk.

Men nå gleder meg til lovsangsmøtet i morgen sammen med tidligere utstøtte, som Jesus har et spesielt hjerte for, slik som da han vandret her på jorden. "Det som i verdens øyne er svakt, det utvalgte Gud for å gjøre det sterke til skamme" 1. kor 1, 27b.

Leksvik november 2012.

Hilsen Kjell Inge Råket

Margit Ramsli til minne

En av våre meget trofaste sanitetskvinner, Margit Ramsli, sovnet stille inn på Smøla Sjukeheim 19.oktober 2012 - 92 år gammel.

Hun vokste opp på Bakeriet på Været som nummer to i en søskenflokk på sju.

I 1943 giftet hun seg med Johan og flyttet til Ramsli på Innveien. De fikk tre barn.

Det var strevsomt å komme seg fra Innveien til Været på Veiholmen i all slags vær den gangen. Og Margit som alt i ungdommen var engasjert i Sanitetsforenings arbeid, ivret for å starte en underavdeling av Veiholmen Sanitetsforening på Innveien. Resultatet ble en aktiv "Innveis forening" med

flere nye medlemmer. Margit var samtidig kasserer i hovedforeningen på Været. Sammen med Johan ledet hun den lokale forening for den Ytre sjømannsmisjon. Denne oppgaven tok hun så videre alene etter at Johan døde. Som det samfunnsengasjerte menneske Margit var, leverte hun titt og ofte bidrag til bl.a. Smøla Kirkeblad. Hun skrev både prologer og sanger. Hun var en periode med i redaksjonen for Smøla Kirkeblad. Hun var dessuten sekretær i Smøla pensjonistforening. Margit var styremedlem i Veiholmen musikklag og deltok aktivt med gitaren sin.

På sine eldre dager flyttet hun inn til Pensjonærheimen på Innsmøla. Hun

var fortsatt med på Sanitetsforenings møter på Veiholmen. Helt til det aller siste var det Margit som leste ord for dagen eller holdt en liten andakt for oss før vi tok fatt på dagsorden. Margit vil bli dypt savnet og vi lyser fred over hennes minne.

Veiholmen Sanitetsforening, styret

Unge ledere

På Smøla er nå fem ungdommer i gang med å ta hjelpelederkurs. Etter endt kurs vil de kunne bli hjelpeledere på søndagsskolen.

I slutten av november var de unge hjelpelederelevne samlet til første kurskveld hos Peggy Kruse. Kursleder er Hans Orset, kretsleder for søndagsskolene på Nordmøre. Han har drevet med hjelpelederkurs på Nordmøre i tyve år, og liker jobben godt.

- Jeg opplever denne kursvirkosomheten som viktig arbeid. Og samtidig er det kjekt å jobbe med ungdomsgruppene på søndagsskolene. Siste gang det ble gjennomført et slikt kurs på Smøla var i 2007/2008. Og det at det er så mange som fem ungdommer fra samme søndagsskolen er veldig hyggelig, sier Hans Orset.

SLUSH

Søndagsskolens hjelpelederkurs heter SLUSH. Kurset består av tre samlinger med opplæring, pluss en praksisperiode. Kurset er tilrettelagt for ungdom i alderen 10-14 år, og er åpent for alle, også de som ikke er tilknyttet søndagsskolen. Gjennom kurset får ungdommene økt selvforståelse og blir bevisst sine egne personlige ressurser, og å bli gode ledere. De gis lederkompetanse, og gis grunnleggende bibelkunnskap. Målet med kurset er at det skal bidra til vekst hos ungdommene, samtidig som det skal oppmuntre dem til fortsette å delta i kristent arbeid i søndagsskolen og i menigheten forøvrig. På kurset som nå arrangeres er det fem deltagere, alle fra søndagsskolen på Dyrnes, alle sammen tretten år. På spørsmål om hvorfor de ønsker å delta på hjelpelederkurset er svarene noe forskjellige. Lisa Mari Flataukan og Stine Klinge Osen er helt klar:

- Det er fordi vi er å glad i Nilsemann (Nils Dyrnes, red.anm.), han blir så glad når vi kommer, svarer de unisont. Leà Fabri er enig i det, men supplerer:

- Jeg vil både hjelpe Nilsemann, og så er jeg interessert i det søndagsskolen driver med, sier hun. Guttene, Zachariah Livingstone og Anders Olai Neerland Kruse sluttet seg til Leà.

POSITIV GJENG: Zachariah Livingstone, Leà Fabri, Hans Orset, Stine Klinge Osen, Lisa Mari Flataukan, Anders Olai Neerland Kruse og Peggy Kruse koste seg på den første SLUSH-samligen for søndagsskolen på Dyrnes.

Litt av hvert

På kurset må ungdommene blant annet bygge Duplofigurer etter forklaringene en annen gir. Dette skal lære med både i instruere, og å ta imot instruksjoner. Ikke lett, gjengen sliter med å finne de riktige måtene å forklare seg tydelig på. Og de må fylle ut spørreskjema der resultatet til slutt oppsummeres i ulike personkarakteristikker av dem, om de er av den kreative, fysiske, grublende, empatiske eller lekne typen. Alle trives på kurset, og alle har tenkt å fortsette, forteller de, både på kurset og på søndagsskolen. Det gror med andre

DUPLO: Zachariah og Anders erfarer at det er langt fra lett å lage kopier av Duplofigurer etter bare muntlige instruksjoner.

ord godt i fotsporene til Nilsemann Dyrnes og Arvid Dyrnes for tiden.

Kari Neerland Walseth

Min julesalme

Deilig er jorden

(Bernhard Severin Ingemann 1850)

Deilig er jorden,
prektig er Guds himmel,
skjønn er sjelenes pilegrimsgang!
Gjennom de fagre
riker på jordet
går vi til paradis med sang

Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slekt skal følge slekters gang;
aldri forstummer
tonen fra himlen
i sjelens glade pilgrimssang

Englene sang den
først for markens hyrder;
skjønt fra sjel til sjel det lød:
Fred over jorden,
menneske, fryd deg!
Oss er en evig Frelser født!

Kristin Glasø Karstensen

Gudstjenester

**3.søndag i adventstiden,
16. desember.**

EDØY KIRKE KL. 16.00
Adventsgudstjeneste.

**4.søndag i adventstiden,
23. desember.**

INGEN GUDSTJENESTE.

Julaften, 24. desember.

BRATTVÆR KIRKE KL. 16.00
Julaftensgudstjeneste.

1. juledag, 25. desember.

EDØY KIRKE KL. 13.00
Høytidsgudstjeneste.

2. juledag, 26. desember.

HOPEN KIRKE KL. 11.00
Høytidsgudstjeneste.

Romjuls søndag, 30. desember.

INGEN GUDSTJENESTE.

Nyttårsaften, 31. desember.

EDØY GAMLE KIRKE KL. 23.00
Midnattsmesse.

Nyttårsdag, 1. januar.

INGEN GUDSTJENESTE.

Kristi åpenbaringsdag, 6. januar.

INGEN GUDSTJENESTE.

2.s. i åpenbaringstiden, 13. jan.

HOPEN KIRKE KL. 12.00
Høymesse med nattverd.

3.s. i åpenbaringstiden, 20. jan.

DYRNES BEDEHUS KL. 12.00
Høymesse med nattverd

Såmannssøndag, 27. januar.

INGEN GUDSTJENESTE

Kristi forklarelsesdag, 3. februar.

EDØY KIRKE KL. 12.00
Familiegudstjeneste. Utdeling av min kirkebok.

Fastelavnssøndag, 10. februar.

HOPEN KIRKE KL. 12.00
Familiegudstjeneste. Utdeling av min kirkebok.

1.s. i fastetiden, 17. februar.

BRATTVÆR KIRKE KL. 12.00
Familiegudstjeneste. Utdeling av min kirkebok.

2.s. i fastetiden, 24. februar.

INGEN GUDSTJENESTE

3.s. i fastetiden, 3. mars.

EDØY KIRKE KL. 12.00
Høymesse med nattverd.
Menighetens årsmøte. Kirkekaffe.

4.s. i fastetiden, 10. mars.

HOPEN KIRKE KL. 12.00
Høymesse med nattverd. Menighe-
tens årsmøte. Kirkekaffe.

Maria budskapsdag, 17. mars.

INGEN GUDSTJENESTE.

Palmesøndag, 24. mars.

BRATTVÆR KIRKE KL. 12.00
Familiegudstjeneste. Menighetens
årsmøte. Kirkekaffe.

Skjærtorsdag, 28. mars.

HOPEN KIRKE KL. 12.00
Høymesse med nattverd.

Langfredag, 29. mars.

BRATTVÆR KIRKE KL. 12.00
Langfredagsmesse med nattverd.

1.påskedag, 31. mars.

EDØY KIRKE KL. 12.00
Høytidsgudstjeneste med nattverd.

Vi gjør oppmerksomme på at gudstjenestene fra 1.jan. 2013 startet kl. 12.00.

Slekt skal følge...

EDØY SOKN

Vigde i Edøy gamle kirke:

15.09.12: Miriam Spange Wikdahl
og Olave Erlend Stendal

Døde:

11.11.12: Lars Arnfinn Roksvåg
22.11.12: Johannes Kolbjørn Gjølset

BRATTVÆR SOKN

Døpte:

30.09.12: Edel Malene Torset Roksvåg

Døde:

12.10.12: Trygve Kjønneøy

HOPEN SOKN

Døpte:

23.09.12: Emrik Brevik
03.11.12: Edvald Ludvigsen

Vigde:

03.11.12: Gudbjørg Johnsen Iversen
og Paul Jørgen Ludvigsen

Døde:

20.09.12: Hildur Elfryda Hottran
07.10.12: Anny Pauline Andersen
19.10.12: Margit Ramsli
08.11.12: Rolf Pettersen

Avsender:
Edøy, Brattvær og Hopen Menighetsråd

Barnedåp

Emrik Brevik ble døpt i Hopen kirke 23. september.

Bak fra venstre: Faddere, Bente Iren Brevik med dåpsbarnet Petter Eines, Silje Kristin Solheim Aspaas, Audun Lie Dahl, Erlend Strømme, Øystein Gjæstøl
Foran fra venstre: Foreldre Hilde Leren, Geir Magnar Brevik med storebror Aron.

Edel Malene Torset Roksvåg ble døpt i Brattvær kirke 30. september.

Fra venstre: Presten, fadderne Sonie Karin Torset, Tove Fugelsnes og Nora, (Frank Brevik var ikke til stede), Ove og Bodil Fagerheim og Sverre. Foreldre Janne og Sigmund Roksvåg og søsken Johan Kristian og Karin Oline.

Vielse og dåp i Hopen kirke 3. november.

Foreldre Gudbjørg Johnsen Iversen og Paul Jørgen Ludvigsen her med dåpsbarnet Edvald Ludvigsen og Olea.

